

Sygn. akt III KO 124/18

POSTANOWIENIE

Dnia 9 października 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie z zażalenia pełnomocnika pokrzywdzonego R. K.
na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w T.
z dnia 27 kwietnia 2018 r., sygn. akt PR 2 Ds. [...]
o umorzeniu śledztwa w sprawie o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 9 października 2018 r.
wniosku Sądu Okręgowego w T. z dnia 29.08.2018 r., sygn. akt II Kp [...],
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w T., właściwy do rozpoznania zażalenia pełnomocnika pokrzywdzonego R. K. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w T. z dnia 27 kwietnia 2018 r., sygn. akt PR 2 Ds. [...] o umorzeniu śledztwa w sprawie o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k., postanowieniem z dnia 29 sierpnia 2018 r., sygn. akt II Kp [...], wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie tej sprawy innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości. We wniosku wskazano, iż pełnomocnik zaskarżył postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w T. jedynie w powyższym zakresie (co do pkt. I), natomiast zażalenie nie dotyczy pkt. II, tego postanowienia, w którym umorzono postępowanie w sprawie przekroczenia uprawnień

lub niedopełnienia obowiązków przez sędziów Sądu Rejonowego oraz Okręgowego w T. tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.

Wniosek o przekazanie sprawy uzasadniono faktem, że zaskarżonym w części postanowieniem umorzono postępowanie w sprawie o tzw. oszustwo sądowe, w którym podmiotami wprowadzanymi w błąd były Sąd Rejonowy oraz Sąd Okręgowy w T. Powyższa okoliczność, w ocenie wnioskodawcy, sprawia, że organ rozpoznający zażalenie będzie musiał badać trafność decyzji wydawanych przez owe sądy, a wszyscy sędziowie Sądu Okręgowego w T. znają sędziów, którzy orzekali w przedmiotowych sprawach. Ponadto miejscem popełnienia czynu, co do którego umorzono postępowanie w pkt. I, były siedziby Sądu Rejonowego i Sądu Okręgowego w T.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie nie występują okoliczności mogące uzasadnić przekazanie sprawy w trybie właściwości delegacyjnej innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Przypomnieć należy, że przepis art. 37 k.p.k. jako wyjątkowy musi być wykładany restryktywnie. Za „dobro wymiaru sprawiedliwości” w rozumieniu tego przepisu należy rozumieć w szczególności potrzebę ukształtowania w opinii społecznej przekonania o obiektywnym działaniu sądów i bezstronności w rozpoznaniu każdej sprawy. Okoliczności przywołane w uzasadnieniu wniosku o przekazanie sprawy nie mogą podważyć obiektywizmu i bezstronności Sądu Okręgowego w T. jako całości. W kontekście argumentacji zawartej w tym uzasadnieniu należy w szczególności zauważyć, że Sąd Okręgowy w T. wielokrotnie badać musi trafność decyzji procesowych podejmowanych nie tylko przez Sąd Rejonowy w T., ale i – w ramach instancji poziomej – przez Sąd Okręgowy w T. W tych sytuacjach niewątpliwie również sędziowie zasiadający w składach orzekających sądu odwoławczego dokonują kontroli orzeczeń, w których wydaniu brali udział sędziowie znani im osobiście i które zapadły w siedzibach sądów w T. Oczywiście jest, że tego rodzaju sytuacje nie uzasadniają uruchomienia szczególnej instytucji jaką przewidział ustawodawca w art. 37 k.p.k. Podobnie jest z kwestią rozpoznawaną w niniejszej sprawie. Tutaj również nie ma podstaw do uznania, że zachodzi konieczność

przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Z powyższych względów orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.